

Mama și fata ei, dacă vreau să evite un războiu
russo-japanez, nici-când să nu se amorozeze în una și
aceeași cătană!

Cocoana Gurădulce.

Interpelațiuni volante.

Înalt presidiu al opiniunii publice!

Fac următoarea interpelațiune:

1. Are înaltul presidiu al opiniunii publice cunoștință de „*Fondul de dispozițiuni*“ al Albinei, institut de credit și economii în Sibiiu?
2. Cine, și cum s'a înființat acest fond?
3. Când?
4. Spre ce scop s'a înființat?
5. Câți bani au intrat în acest fond?
6. Cine a asemnat la cassa Albinei anumite sume din fond?
7. La adresa cui?

Actionarul Albinei.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

La această interpelațiune nu pot da azi răspunsul cerut. Voiu cerca însă să mă înformez, și cu posibilă urgență îmi voiu da răspunsul meu detaiat.

Presidiul opiniunii publice.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima flecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fl. Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Din istoria poliției sibiene.

Humorescă.

Pe timpul dietei din Sibiiu în anii 1863-4, când și Românii din Transilvania avansaseră la rangul de legislatori, și camarila din Viena prin mijlocirea baronului Reichenstein îi trăgea pe sfoară de-ți eră mai mare dragul, director al poliției sibiene eră senatorul Valler, un bărbat destul de harnic pentru postul ce-l ocupă.

În acel timp bogat de chefuri nocturne, rar trecea o noapte, fără să auzi cântări sgomotoase pe strade.

Cu deosebire noi iuriștii români dela academia de drepturi din Sibiiu, 150 la număr, și când eram trezi cântam noaptea pe strade. Nu a rare-ori însă ne întorceam chefuți din birturi cătră casă, și atunci cântam cu atâta însuflețire „*Deșteaptă-te române*“ pe strade, de și Sașii se deșteptau din somn, și toată noaptea un ochiu nu mai închideau.

În urma deselor plângeri la poliția locală contra conturbarea liniștei celor dornici de a dormi noaptea în pace, directorul poliției, Valler, prin placate lipite pe colțul caselor a publicat un ordin polițanesc de urmă-

torul cuprins: „Cei-ce noaptea ieșind din restaurațiuni, ori cârciume, merg către casă, și cântă pe stradă, vor fi deținuți de organele poliției, și pe 24 oare închiși!

Scurt timp după publicarea acestui ordin polițian, deputatul dietei din Sibiiu avocatul Nicolae Găetan, care în ființa sa înfățișă încarnațiunea ideii naționale române, primindu-și diurnele dietale, pe mai mulți iuriști ne-au ospătat în restaurantul „Neue Welt“ cu Schnițale luculice, și vin de Ohaba roșu ca cel servit odinioară la nunta din Canagalilea.

Cina am finit-o noaptea târziu cu sligoviț ars pe vatră pardosită cu bolovani de zahar, sau — ca se mă folosesc de terminul științei analitice — cu „Crampampuli“!

Gaetan eră adecă un mare adorator al prunelor ajunse la acel stadiu al desvoltării, în care știința le dă numirea: Sligoviț. Central University Library Cluj

După Schnițale, și vin de Ohaba am consumat la Crampampuli până-când restauratorul ne-a comunicat trista veste zicând: Domnilor! . . . sligovițul cu desăvârșire mi s'a gătat!

Cu toți am părăsit restaurantul „Neue Welt“, și am plecat către casă, cu toate că nici unul dintre noi nu mai știă unde locuește.

Pe strade — bine-nțeleș — am cântat „Deșteaptă-te Române“ cu atâta entusiasm, de nunumai Sașii din Sibiiu s'au deșteptat din somn, dar chiar și deputații români din Budapesta conduși de feciorul popii din Voila la ministrupreședintele Tisza s'ar fi putut deștepta.

Ajunși în strada Cisnădii, doi polițiști d'ai lui Valler înarmați cu Helebarde ne-au ținut drumul strigând: Nu cunoașteți dumniavoastră ordiunul poliției, că venind din restaurațiuni ori din cârcime către casă nu e iertat a cânta pe strade? . . . poftiți cu noi la poliție!

Noi, mulți câți eram, puteam să luom polițiștilor ușor Helebardele, și pe ei să-i ducem la poliție. Mie mi-a plesnit însă prin cap să le zic: Mă rog de iertare, noi nu mergem către casă, și dumneavoastră, în sensul ordinului poliției, n'aveți drept să ne arestați!

„Asta-i alta — au răspuns polițiștii — noi asta n'am știut, și credeam, că mergeți către casă.“

Estmod noi, neconturbați de poliție, ne-am continuat drumul cântând pe strade, dar până unde? . . . nu-mi mai aduc aminte!

„Album artistic“ în stichuri fără cap.

Ziaristicii noștrii, cari și-au umplut ziarele cu laude la adresa lui Dimitrie Comșa, alcătuitor al Albumului artistic, pot da mâna cu femea, care odinioară s'a lăudat zicând: Am voit să fac ceva din făină, și am făcut tăietăi!

* * *

Dărăbelul susținând că „*gustul artistic particular românesc transpiră din toate cartoanele Albumului artistic al domnului Comșa*“ dovedește cât de puțină pricepere are despre gustul particular românesc, și-n tot cazul mult mai puțină decât neamțul „Regele Carol, specialistul E. Segerus tot neamț — și mulți români, cari știu prețuì ceea ce cu ochii proprii văd!

* * *

Regele României Carol, la prima răsfoire în „Album artistic“ * a dificultat originea artistică adevărat românească a multor cartoane divinate de Dărăbelul.

* Întrebați pe Dimitrie Comșa, și dacă va nega, ziceții pe răspunderea mea: Minți domnule!

Emil Sigerus — tot neamț — dar specialist de prima ordine în ornamentica tuturor popoarelor ce locuiesc în Ungaria și satele învecinate, dând în „Hermannstädter Tageblatt“ seama despre „Album artistic“ ca să nu supere pe Dimitrie Comșa, căruia însuși i-a dat idea* întocmirii mult lăudatei sale opere, a zis: „*Domnul Dimitrie Comșa a reprodus în opul său și mustre lipsite de gustul artistic special românesc, dar asta sigur din motivul, ca să arete femeii române cum să nu execute arta sa particular românească în ornamentică!*“!

* * *

Bianu, profesor de universitate în București, de origine transilvănean, și alți indivizi, cari obicinuesc a se uita cu ochi limpezi, tot asemenea păreri și-au dat despre valoarea Albumului artistic.

Cocoana Cosma, o eminentă cunoscătoare a ornamenticei române în cusături și țesături, și alte femei cu ochi lipsiți de orbul găinii, la prima vedere au știut distinge mulțimea cartoanelor** streine de gustul artistic particular românesc!

* * *

Dărăbelul, cu provocare la T. Fechner, creatorul esteticeii experimentale, zice: „*Frumos e ceea ce place!*“!

Care va să zică, dacă Dărăbelului toate cartoanele din Album artistic îi plac, atunci nici idee n'are de ce-i frumos, original românesc, și product al intuițiunii naturei cu ochi specific românești!

* * *

Înțeleg și nu prea ceea ce Dărăbelul zice, ca motivele streine adoptate în ornamentică, prin retorta speci-

* Mă miram eu să fie ieșit din capul lui Dimitrie Comșa!

** Caricaturi artistice sau Comșaide!

Culegătorul.

fică a gustului național se pot asimiliza. Înțeleg adecă, că dacă o româncă naște un țâgan prin retorta specifică a gustului ei, acesta poate să samâne a rumân, dar sum sigur, că acest român retortat, ajungând etatea cunoașterii de sine, unde vede un stejar trântit de vânt la pământ strigă: Vai ce mai lemn de cărbuni!

* * *

Motivelor streine împrumutate în arta ornamenticeii noastre populare nici Bănățana, nici Ungureana, nici Transilvăneana, să direagă și să chitească până-când prășasc copite de iască la nas, nu le pot imprimă caracterul specific românesc. Din atare muncă femea română va produce caricaturi, dar nici-când caracter specific românesc în ornamentică. Dovadă e a tria parte din cartoanele eternizate prin Album artistic alui Dimitrie Comșa, cărora le poți da numirea: Bazconii ornamentice!

Asta pentru motivul, că singur din căsătoria frumosului cu adevărul se naște arta!

* * *

Țăganilor, pe cari Dărăbelul, prin teoria sa despre retortă, îi aduce în combinațiune cu Albumul artistic alui Dimitrie Comșa* și despre ei susține, că piesele românești le cântă pe ungurește, iar cele ungurești pe românește, pentru atare artă în muzica românească ori ungurească eu le-aș da baeșișul cu-n picior în grindă!

Celce — cum Dărăbelul aiurează — în fața acestor artiști muzicali stă la îndoială de cântă românește sau ungurește, acela are urechi de ariciu, și ariciul joacă ori îi cânti de joc pe coada vătrarului, ori p'o secere părăsătă fără dinți!

* * *

* Sigur ca să dovedească originea țâgănească a unor cartoane din „Album“ artistic Culegătorul.

Nu există român normal la sânt, care nu cunoaște motivele streine înfurișate de lăutar în muzica sa specific națională. Nu, pentru că românul o singură inimă are, care-i vorbește limba. De aceea ori-cât de mari fie lăutarii Dărăbelului, cari piesele românești le cântă ungurește și cele ungurești românește, eu mă prind, că doina română, și zicala de joc românesc, să-i calce toate nevoile artistice, n'o pot cânta cum caracterul specific național recere!

Față de motivele evident streine, în ornamentică cât și-n muzică, gustul special național nici o importanță n'are sau cel mult o importanță falsificatoare și distructivă!

* * *

Înzădar a subliniat deci Dărăbelul în articolii, sei: „Gustul particular românesc, care transpiră din toate cartoanele Albumului artistic alui D. Comșa“, căci dacă pătura noastră cultă își va reînvia gustul național românesc după toate cartoanele, atunci: Sănătate-n Turda!

De aceea eu țân la zisa Cocoanei Gurădulce: „Doamne fereștene de lauda celor ce nu ne cunosc valoarea“!

Numai 25!

Numai douezecișicinci!
 Au leu, săracă mamă,
 Dacă căpătam la fund
 Cât am căpătat în palmă
 Votizam și cu muscanul
 Nu cu Dănilă armanul.

Așa strigă-n gura mare
 Un ometeu cât un deal,
 Fu un popă oare care
 De lângă Dej, din Ardeal
 Care număra la galbini
 Unu, doi, trei, patru, cinci
 Pân' eșia suma rotundă:
 Floreni douezeci și cinci!

N'am aflat cum se numește
 Acel popă proslăvit
 Dară portul și tunsura
 Îl arat'a fi unit
 Ear vorba dulce ca mierea
 Tradează pe iesuit.

Era 'nalt cât o prăjină,
 De gros numai potrivit
 Cap avea cât o găină
 Cu pete roșii pe flit
 Trebe c'a fost iesuit!

Are și nițică barbă
 Tunsă scurtuț cinășel
 Și când gura și-o deschide
 Ai jura că-i mieluşel
 Atât de blând scoate vorba
 Și atât de potrivit
 De-ai jura că-i iesust.

El și mulți de tagma lui
 Unul c'altul de voinic
 Votizat'au nu știu cui
 Pentru douezecișicinci.

Dar de căpăta la fund,
 Cât au căpătat în mână
 Să băga toți în bârlog
 Și bocea o săptămână.

Vedetot.

Popa Irimie.

Pe Mureș și pe Târnava
 Nu afli un popă de treabă
 Cum e popa Irimie,
 Numai Dzeu se-l țtie.

E bătrân, cărunt ca iarna
 Dar el nu-și înșchimbă haina
 După vînt ca ești mai tineri
 Ce-s vrăjiți de sfânta vineri.

Cărturar mare n'a fost,
 Nu-i până-n ziua de azi,
 Dar ști psaltirea de rost;
 Irimie-i popă treaz
 Nu ca cei tineri de azi!

N'a învățat 8 gimnazuri,
 N'a făcut nici o matură,
 Dar știe cele 8 glasuri,
 Nu-nzădar mîncă prescură.

Nu vorvește limbi streine, Doar nici ei nu știu ce zice,
Cea română-i ca de miere, Nechiază ca niște iepe.

Ca el nu ști vorbi nime
Cu glas plin de mângâiere.

Pentru nație și lege
A trăit un veac întreg;
Astăzi cei fără de lege
Pe el nu-l mai înțeleg.

Cești eșiți de prin gimnazuri
Și înzăstrați cu matură
Își țin sus ale lor nasuri,
Par'c'ar avea călcătură!

Nu mai pășesc a popie,
Își bat pieptul că sunt culți,
Vorbesc o cacofonie
De-ți e greață se-i asculti!

Își vînd vot, își vînd norod,
Câte pentru cinci groșițe;
Nu văd ce-i scris în triod,
Cu gându-s la șligoviță.

Nici slujba n'o mai știu face
Precum se duculuește:
În loc: „Pomeneste-n pace“
Ei zic: „Doamne ametește!“*

Ear când se pun se predice
Nici naiba nu-i mai pricepe,

Dar l'ales de deputați
Toți îs foc și toți îs pară,
Corteșesc, nu pentru frați
Ci pentr'un vîntură țară
Ce le dă câte-o păpară.

Cu așa popi apoi, vezi bine
Nu mergem la creangă verde,
După ei mîncăm rușine
Cât ne rîde cin'ne vede.

Ei se vaietă mereu
De greu și de sărăcie
Dar beau și mîncă din greu
Cu a locustei lăcomie!

Puțini popi mai vedem az
Cucernici, de omenie,
Cu capul pururea treaz
Cum e popa Irimie.

Ci-i bătrân, acuși s'a duce
Unde sunt cei mulți și buni
După el naiba-a aduce
Vre unul de cești nebuni
Ce-s cu gimnazuri, matură,
Cu greuruși și călcătură.

Dr. Spine.

* N'ai înțeles bine; ei zic „Doamne amintește“, dar nu fug de pomene, numai se fie grase și vinul se nu lipsască. Nota culeg.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Sus Mărcuț, nu sta-nzădar
Joacă o leacă-n Sătmar
Dar jocă tu drăgălaș
C'ai porunci dela „Rëveaș“
Hop! că „Rëveașul“ ne
[spune
Din Satmar mare minune:
Ci că popi fără de splină
Școalele lor le închină

Și la Turci și la Muscali
Ba chiar și la Hantatari
Numai se scape de ele,
Poartă-i Mărcuț prin ver-
[gele!
Dar mi-i poartă cum ști tu
Se bubue pământu
Și le zi căzania
Păn' le-a crepa pelița

De pe nas, de pe obraz	De rîvniți la bani numai,
L'acei popi fără de saț.	A veni luna lui Mai,
Că ce vor ei adeca?	Codrul va înmugurî
Vor, ca închizând școala	Și frumos va înfrunzî,
Cea râmleană, creștinească,	Apucați potecile
Copilașii se și-i crească	Și țineți drumurile
În școalele păgânești	Pe unde trec carăle,
Cu graiuri varvaricești	Despoiați fără cruțare
Ear acolo — pentru plată	De galbini și de parale
Ei se fie gata-ndată	Pe ori care trecător
Drag Doamne a catechisa	Dacă de bani aveți dor.
După cum varvarii-or vrea.	Lăsați atunci popia
Hop! Dar bagă-i tu sub ciur	Și-apucați haiducia
Învârtește-i împregiur	Despoiați neîncetat
Și le zi: părinți cinstiți,	Pe sărac și pe bogat,
Firea-ți voi blagosloviți,	Că de cât ca voi preoți
N'ar fi oare mai cu sfat	Mai bine în codrii hoți!
Se ține-ți ce-a-ți apucat?	

O damă,

în preumblare cu doi ofițeri pe strada Cisnădii, și-a perdut credința cătră bărbat.

Aflătorul o poate păstra pentru sine.

Prorocul Bileam despre întâmplările în luna lui Aprilie.

1. Aprilie.

Nebuniile parlamentari în dieta Ungarii d'acum e anul dau în mugur!

2. Aprilie.

I. Rusu Deșiratul, cel cu straița plină de loialitate din vremea procesiunii cu memorandumul în proțap prin Viena, propune în clubul deputaților naționali trecerea la partidul lui Kossuth!

3. *Aprilie.*

Un teolog andrian, participant al petrecerii cu tans aranjate în săptămâna lăsatului de carne la „Unicum“, visează, că s'a logodit cu-n tenente dela tunari!

4. *Aprilie.*

Acțiunilor Concordii din Sibiiu ș'ale Consumului din Blaj se dă dreptul de a să numără între bucatele de post!

5. *Aprilie.*

Directoara școalei de fete a Astei cere dispensațiunea canonică spre a încheia căsătorie cu-n călugăr dela mânăstirea „Flămânda“!

6. *Aprilie.*

Cândea, protopopol Avrigul, dă bucătăresei sale un chilogram carne de porc cu îndrumarea, ca să-i facă o mâncare de post!

7. *Aprilie.*

Dr. Saftu cade pe N. Sulică. Acesta, ca din gura șarpilor, strigă: Luați! de pe mine, că-l turtesc!

8. *Aprilie.*

Partenie Cosma întreabă pe Dr. Vecerdea: Care e cauza, că capitalele, cu cari Albina operează, mereu cresc, și venitele mereu scad?

9. *Aprilie.*

Dr. Vecerdea răspunde la întrebarea lui Cosma: „Furțișagurile dela Concordia!“

10. *Aprilie.*

Opiniunea publică-și esplică scăderea venitelor ca o urmare naturală a secetii, care cu desăvârșire a uscat creerii celor ce conduc Albina!

11. *Aprilie.*

Dimitrie Comșa petiționează la primăria din București pentru concesiunea, ca să-și poată vinde „Album artistic“ în piața Zarzavagioicelor!

12. *Aprilie.*

Mai multe mici deficite dela „Albina, filiala Brașov“ se adaogă la cele mari dela „Mama Sibiiu“. Fondul special de rezervă atacat de oftică se uscă-n picioare!

13. *Aprilie.*

Telegraful Român, într'un moment de „lucidum intervallum“ strigă: Nu trece mult, și activitatea mi se pune nod în gât!

14. *Aprilie.*

Oarecine afirmă: „Deșteptarea din Brașov“ de și nu face doi fileri, cu cât să vinde, și poate cu greu va nimici „dreptatea“, atâta însă sigur va ajunge, să nască între credincioșii primei parochii gr. or. din Archidieceză cearta din gura cortului!

15. *Aprilie.*

O pușcă se descarcă de sine în Budapeșta. Camarila din Viena strigă: Dațimi alte izmene!

16. *Aprilie.*

Dimitrie Comșa, primind pentru „Album artistic“ ordul „Bene-merenti“ se întrebă: Bine, ordul îl am, dar meritele unde-s?

17. *Aprilie.*

Clubul deputaților activiști români din dieta budapalestineană își mănâncă de Paști speranța, că din ouăle roșii fierte tun vă scoate pui!

18. *Aprilie.*

Telegraful Român din Sibiiu se lagodește cu Unirea din Blaj!*

19. *Aprilie.*

Ungaria câștigă independința vamală. Carnea de vacă se urcă-n preț. Boii, cari în Ungaria fac politică de independință, se uită cu ochii vișalului legendar la poarta nouă!

20. *Aprilie.*

„Albina“, văzându-se întrecută de „Victoria“, de „Ardeleana“ și chiar de „Băncuța din Seliște“, se aliază cu „Pecunia“, rupe toate legăturile cu „Transilvania“ și-și asigurază edificiile debitorilor sei contra focului la „Lindinosenberghiana“!

21. *Aprilie.*

Comitetul de lichidare al Concordii, societate comercială pe furtișaguri, dânduși socoteala regretă, că din capitalul de 200.000 coroane nici batar obolul mitologic, pentru care Charon trece sufletele răposaților preste râul Iadului „Styx, n'o să-l capete“!

22. *Aprilie.*

Slavici, vagabundul literar frunzânbuzat desfășură de nou vechia sa teorie politică în Nebuna dela Arad: Despre murirea de foame a Românilor din Ungaria cu straița plină de loialitate!

23. *Aprilie.*

Dr. Vecerdea, deși întârziat, se spovedește la Dr. Dreptatea, și, urmând pe Eremia prorocul, plânge pe ruinele Albinei „*Filiala Brașov*“!

* Să fie într'un ceas bun!

24. *Aprilie.*

Opoziția aliată din parlamentul budapalestinian în șădintă plenară decide continuarea obstrucțiunii tehnice în alt balamuc!

25. *Aprilie.*

Ficiorul popii din Voila duce cu automobilul câștigat la ultima sa alegere de deputat dietal gunoiu pe moșiile alegătorilor sei vânduți cu 50.000 coroane!

26. *Aprilie.*

Cetitorii, cari în zarzavaturile politice publicate-n Telegraful Român și Unirea află plăcere, se dispenzează de darea de consum!

27. *Aprilie.*

Baronul Bánffy Dezső dechiară în casina din Lipotváros, că îndată ce el vine la putere, pe toți Ovreei din Maramurăș îi face baroni!

28. *Aprilie.*

Tiranul din Syracus se denumește în locul lui Guido von Nemengedem de comite suprem al Făgărașului!

29. *Aprilie.*

Un aeronaut află între stelele Syrius și Vesta o mulțime de castele aeriene zidite de Kossuthiști dela ultimele alegeri dietali încoaci!

30. *Aprilie.*

Cei 7 înțelepți din Grecia-veche se citează în Burgul din Viena spre ași da părerea despre durata resolvării chestiunilor ungare!

Chuituri d'ale țărenilor la joc.

Dragostea din ce să face
 Din lelița, care-ți place;
 Ochii negrii, buze moi
 Fac dragostea între doi!

* * *

Leliță la brâu cu zale
 Și la gură cu zăbale;

Aruncați tu zalele
 Vezi de-ți șterge balele!

* * *

Blăstămate-s sutele,
 Cari mărită fetele;
 Mă-nsurai luai o sută
 Pocinog nevastă mută!

Decât cu urâta-n casă,
Mai bine cu boala-n oasă;
Boala nu țâne cu luna
Dar urâta câtu-i lumea!

* *
* *

Nevasta care-i nevestă
Slobodă-i să se iubească,
Și cu mine și cu altu
Numai să n'afle bărbatu!

* *
* *

Frunză verde de pe lunci
Năcăjâtu-i omu-atunci
Când își dă boii pe junci,
Și fetele după slugi!

* *
* *

De-aș trăi cât aș trăi
Fată mare n'aș iubi
Aș iubi o copilică
Să am mai lung timp dră-
[guță!

* *
* *

Frunză verde lemn sucit
Cine drac a auzit
Nevastă cu ibovnic
Și fată cu copil mic!

* *
* *

Mândra mea se laudă
Că nu-i gură ca la ea,
Dar mai este la neveste
Numai nu să povestește!

Tună Doamne și trăsnește
Tună-n cine despărțește
Dragostea dulce curată
Între ficior și o fată!

* *
* *

Rele vremi am ajuns nene
Că fetele toate-s doamne
Cu peptare din barșoane;
Părinții le mor de foame!

* *
* *

Măritate horholină
Nu mai sta fată bătrână,
Că și dracu s'ânsurat
Dar tu nu te-ai măritat!

* *
* *

Harnică-i muerea mea,
Harnică dracul s'o ia;
Că-ntr'o lună toarce-o lână
Dar mânc-un coș de făină
Și-o jumate de slănină!

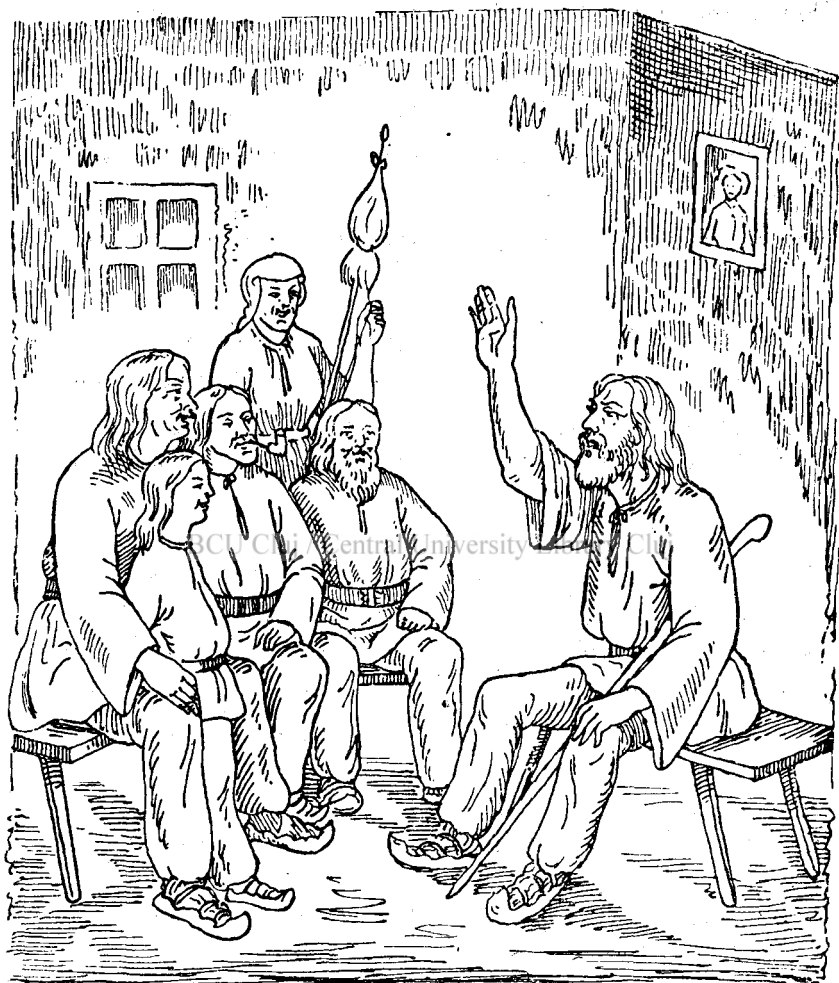
* *
* *

Mândr'o vai frumoasă ești
Colea, când te rumenești,
Iar când ești nerumenită,
Ești ca dracul de urâtă.

* *
* *

Bate-o Doamne ș'o ia drace
C'am luato și nu-mi place
Că prea mulți șogori-mi face!

Stan Pățitul.

Simtilie Kolbaszi, ficiorul lui Faraon Cărtaboș, după ce 8 ani a slujit pe Împăratul într-un regiment unguresc ca husar, s'a întors acasă cu niște fumuri, cum din bordeele țâgânești lipsite de horn nu era obiceiul să iasă.

Tatasa, în decursul cătăniei lungi de opt ani, murise. Mamasa mai trăia încă în post ca și-n dulce din răbdări.

Simtilie cătănind într-un regiment ungurese și-a însușit limba maghiară, și eră mândru de această însușire.

Când a intrat în bordeiul din care s'a născut, a agrăit pe măsă cu: Jónapot anyám!

Măsă cu-n: Dragul mamii! . . . bine că Dumnezeu te-a adus! . . . dă să-l îmbrățișeze, și să-l sărute!

Simtilie cu-n: Nem engedem! . . . se trage înapoi, și hodorogește mereu în ungurește cuvinte neînțelese de măsă.

La toate întrebările puse de măsă Simtilie răspundeă ungurește.

Măsă văzând că cu fiuso n'ajunge la nici o înțelegere i-a zis: Dragul mamii! Tu pe limba, cu care acum 8 ani ai plecat în cătane, te poți . . . că ți-ai câștigat alta!

Tot așa poate zice și nația noastră română deputaților activiști din dieta țării, cari în clubul lor și-au ales de limbă protocolară pe cea maghiară!

* * *

Tot Simtilie Kolbaszi sau Cărtaboș plecând odată la oraș în Târgul-Murașului și-a uitat toți banii, pe cari nu-i aveă, acasă.

Îmbrăcat țăntos, pe cap c'o șapcă roșie husărească, în cizme cătănește vicsuite, cu mustața lungă răsucita a la Herszényi, Simtilie s'a preumblat lung timp prin oraș.

Prin prezentarea sa superb-cătănească, și prin șicul cu care purtă pe cap șapca roșie de husar, eu mă prind că cu tot obrazul lui format din zgură, Simtilie și-n Sibiiu ar fi făcut mari cuceriri la togma fetelor și nevestelor stăpânite de dragostea militară.

După lunga preumblare prin oraș, pe Simtilie l'a apucat foamea. Mațele din burta lui făceau o mai mare obstrucție decât Kossuthiștii în dieta țării, și-l amenințau, că să încârligă nod.

Ce erà să facă Simtilie! Din necesitate a făcut vârtute. A intrat într'o cărciumă, a mâncat și beut până-când burta lui nu se dà pe alui Dr. Saftu.

Când vorba veni la plată, Simtilie s'a apucat să facă diplomație. A chiebat pe cărciumarul la sine și l'a întreat: Domnule! Ce ai face dumniata cu-n oaspe, care-ți întră în cărciumă, mîncă, bea, și n'are cu ce plăti?

Eu — îi răspund cărciumarul — la un atare oaspe i-aș dà una cu picioru-n grindă de ar sări oblu-n uliță!

Modul esta de plată i-a convenit lui Simtilie, și sculându-se dela masă și-a pus șapca roșie de husar pe cap, apoi a zis cătră cărciumar: Te rog dà-mi un picior în grindă!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Caractere și caricaturi moderne.

Dacă toți pomii de pe rotogolul pământului înloc de frunze ar produce coli de hârtie; toate mările înloc de apă ar conțânea negreală, și dacă din fie-care rădăcină de iarbă ar crește câte un condeiu, totuși n'ar ajunge să se descrie meritele, ce eu am pentru biserică și națiune.

Dr. Cinei?

Cocoana Gurădulce.

În tinerețele mele fata, care, cu 15 mult 16 ani în cârcă, nu se mărită, între fierul vechiu se numără, fată bătrână se numeă, și cu ea nici un ficior nu mai jucă. Căț!

Asta din motivul, că o fată cu 16 ani în cârcă nu se mai credea în stare a se mărită din dragoste netulburată. Căț!

Eu cu 16 ani și 10 zile-n spate m'am măritat din dragoste netulburată de cătane. Nu m'am uitat după avere, nu după rang etc. ci mintea inimei mele mi-a zis mărităte, și m'am măritat. Mișluc!

Așa eră obiceiul în tinerețele mele!

Azi nu mai e așa. Măritatul din dragoste nefalzificată pare a fi ieșit din modă. Cât!

Estan, în lungul carnaval de preste două luni, Familia, monitoriul oficial al căsătoriilor noastre naționale, decând există, a notat cele mai puține căsătorii la burza lui Isaiatânsuește. Cât!

În poporul de rând, cu toată recolta proastă a anului trecut, totuși s'a mai auzit de nunte. Siliți de canoane și inteligenți, înzestrați cu congruă s'au însurat.

Să se fie însurat vrun călugăr, ori celibe, cari încă sunt înzestrați cu congruă, nici Telegraful Roman, nici Unirea, n'au făcut amintire, necum Familia. Cât!

Dar, ce e lucru trist, din așa numita noastră elită superpusă, aproape în întregă țara, nu s'a încheiat căsătorie. Cât!

Care poate fi cauza de chiar în classa noastră cu cultură superioară atât de puține căsătorii s'au încheiat n'am idee.

Relele, pe cari femea dela facerea lumii le-a săvârșit, și despre cari vechiul testament povestește: Că femea pe Adam l'a sedus, pe Samson l'a legat în cătuși, lui David i-a păpat sfințenia, pe înțeleptul Solomon l'au dus în balamuc, nu pot fi cauza. Nici ceea ce Sf. Chrysostomus susține zicând: Că între toate dobitoacele sălbatice nici unul nu-i atât de periculos ca femea, numi vine a crede să fie motiv pentru împuținarea căsătoriilor în classa noastră cultă. Ba nici înclinațiunea tinerimei noastre de aici la cultul holteismului sau al bicherismului n'o pot privi de cauză plausibilă la trista stare, că popii noștri din cetăți și orase încep ași uita melodia lui „Isaiatânsuește“! Cât!

Dar eu totuși dau cu părerea, însă fără pretenzii de infalibilitate, că fetele noastre de azi aparținătoare clasei înalte superpuse, cu toată înclinația lor la dragostea

cătră cinul bărbătesc, careia nu se pot împotrivi fiind că firea nu le iartă, de regulă greșasc obiectul dragostei lor.

Dragostea fetelor noastre de azi, în urma unei creșteri greșite, nu mai e condiționată de prerogativele spiritului ș'ale inimii, ci de însușiri trupești, de splendoarea esteroară, de fraze, și de fanfaronade. Cât!

Fetele noastre nunumai cele din elită, dar adeseori și cele din belită, va să zică cele nici culte nici proaste, ci numai tulburate la cap, în dragostea lor denaturată prin creștere, preferă față de un doctor în drepturi, în medicină, în teologie, în filosofie etc. pe un tenente dela tunari, ori de alt soiu militar, fără să știe, că spre a se potea mărită după un atare flaimuc are lipsă d'o cauțiune de 35.000 floreni, și că prin urmare un chilogram de carne de tenente dela tunari, ori de altă categorie militară, care de regulă n'are greutatea de 70 chilograme, costă 1000 coroane. Cât!

Așa stând cu dragostea fetelor noastre, cari n'au de unde plăti chilogramul de carne de tenente dela tunari cu 1000 coroane, e lucru natural, că îmbătrânesc, și ca mâne ne vom pomeni, că fac din necesitate vârtute, și urmând pe fetele încărunțate din Bristol înființează: „*Liga virginelor bătrâne*“. Cât!

Aliinduse fetele noastre spre a înființa „*Liga virginelor bătrâne*“ sigur vor primi în statutele lor și acea dispoziție din statutele premergătoarelor lor din Bristol, care sună: Membrele societății se obligă a fi cu totul indiferente față de bărbați, și a urâ casătoria! Cât!

Din liga virginelor bătrâne, pe care sigur directoara internatului de fete al Astei, ca președintă, o va conduce, nația noastră va aveà un câștig însămnat: *Din membrele Ligei vor ieși cele mai căutate prescurarițe!*

Mițuluc!

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnar.

Ori-care bărbat, care concede nevastei sale să-i pună
coarne, trage ca și boul în jugul căsătorii!

* * *

Așa numitul „*homo politicus*“, decâteori regimul se
schimbă, își schimbă și el părerea, iar asta din motivul,
ca să nu-l poți deosăbi d'un cameleon!

* * *

În ori-care stat constituțional, îndată ce debaterile
asupra bugetului se închid, pungile contribuabililor se
deschid!

* * *

Prin părăsirea portului național se manifestează la
ori-care popor decadența spiritului național, apoi urmează
desnaționalizarea!

Noutăți lunatice.

În Martie, unica Lună care din post nu lipsește, Reuniunea română de musică din Sibiu a dat unul din multele concerte *), cu cari datorește membrilor sei plătitori.

Concertul a escelat prin cântarea doinelor noastre de jale *pe nemțește*.

Primadona, importată din țări streine pentru acest concert, cântând „*tralala*“ a făcut un obraz atât de artistic musical, încât locuitorilor din vecinătatea salei dela Musikverein, adecă pe întreg „Pământul cel mic“ și o mare parte din „Strada pintenului“ la toți li s'a sârbezit laptele rezervat pentru cafeaua de mâne.

Aplauzele publicului la adresa Primadonei atât de călduroase au fost, încât aceasta retragându-se de pe bină, și void să-și stâmpere setea, apa din pocalul, ce i s'a oferit, a înghețat.

* * *

În adunarea generală a Albinei ținute tot în Martie s'a constatat, că-n intestinele conducerii acestui institut, odinioară atât de falnic, e ceva putred.

În urmarea aceasta, și-n sămn de deosăbită încredere, s'a propus reducerea marcei de prezență a membrilor direcțiunii dela 10 la 5 coroane.

La întregirea direcțiunii prin alegerea duor membrii, Iuliu Dan, fost protopop gr. or. al Făgărașului, azi pensionat pentru merite câștigate în închisoarea preventivă a tribunalului din Brașov, încă a căpătat un vot.

Vivat seguens!

* * *

Tot în Martie, Dr. Beu a ținut o prelegere publică, în decursul căreia Alexandri de mai multe ori s'a întors în groapă.

*) Românu în Părăsimi postește, merge la biserică, și se roagă lui Dumnezeu — numai cându-i beat cântă! Culegătorul.

Gosta calicului

Acționarului: N'am fost față la adunarea generală a Albinei.

Pe cele ce să vorbesc nu dau părale.

Dacă interpelanții doritori a îndreptă ce-i rău la Albina s'au considerat din partea dincoadășuvăitorilor apărători a lui Cosma de aliați ai mei, eu, deși absolut n'am lipsă de aliați, numai bucură mă pot.

Mi se dă ocasiunea să mă ocup de daraverile Albinei, de care până acum nu m'am atins.

Deja numărul present te va convinge, că eu știu interpela fără de aliați.

Eu, deși-s calic, nimănu-i conced să-m pomenească numele-n deșart fără ca să-l pălesc preste bot!

Mai multor corespondenți: De astadată nu s'a putut!